

15. ÍTÉLKEZÉS ÉS KRISZTUSI ELFOGADÁS: A HÁZASSÁGTÖRŐ NŐ

Gyülekezeti óraszám: 1. Egyházi iskolák óraszám: 1.
(Jn 8,1–11)

TEOLÓGIAI ALAPVETÉS:

(Felhasznált irodalom:

Douma, J: A Tízparancsolat. 1994, Iránytű Kiadó.

Fekete Károly: A Heidelbergi Káté magyarázata. Budapest, 2013, Kálvin Kiadó.

Goppelt, Leonard: Az Újszövetség teológiája. Budapest, 1992, Református Zsinati Iroda Tanulmányi Osztálya.

McGrath, Alister: A keresztyén hit. Budapest, 2007, Kálvin Kiadó.

Lochman, Jan Milich: A szabadság útjelzői. 1993, Kálvin Kiadó.

Dr. Török István: Dogmatika. Amsterdam, 1985, Free University Press.

WilckenWilckens, Ulrich: Das Evangelium nach Johannes. Göttingen, 1998, Vandenhoeck and Ruprecht in Göttingen.)

A hetedik parancsolat:

A Bibliai két esetben használja a paráznaság kifejezését. Az egyik eset, amikor a bálványáldozati oltár előtt paráználkodtak. Azaz a pogány vallás részeként bálványáldozati helyen folytattak prostitúciót. A bálványáldozati oltár előtt megtermékenyítési rítust végeztek. Ezt Isten szigorúan tiltotta. A másik eset, amikor a paráznaság kifejezést használja az Ószövetség, a házasságtörés. A héber szó ezt tiltja. Azt tiltja, hogy egy férfi, akár házas, akár nőtlen, egy férjes asszonnyal kapcsolatra lépjen. Hiszen az a nő máshoz tartozik. Ezzel megtöri a felebarátjának a házasságát. Ez a házasságtörés vonatkozott a már eljegyzett menyasszonyra is. Ha egy asszony elhagyta a férjét, de nem másik férfi miatt, az is a házasság megtörésének számított. Ha azonban egy házas férfi lépett szexuális kapcsolatra egy hajadon vagy el nem jegyzett nővel, akkor azt nem nevezték házasságtörésnek. A döntő az, hogy a nő egy másik férfié volt-e vagy sem. Így találkozunk olyan bibliai történetekkel, amikor egy férfinak több felesége is volt, és ez nem számított törvényszegésnek. A házasságtörés Izraelben tulajdon elleni bűncselekménynek számított. Az asszony a felebarátjának a tulajdona, akihez nem lehetett hozzányúlni. A rabszolganővel folytatott kapcsolatot nem tekintették házasságtörésnek. A törvény megszegéséért kiszabott büntetés minden más törvénynél szigorúbb.

A férfi és a nő eredendő összetartozása kifejeződik a teremtés-történetben azzal, hogy a férfi a saját nevéből nevezi el a nőt (is-issá), de ebben kifejeződik az egymás mellé rendeltetésük is. A házasság Isten rendelése. Isten a férfit és a nőt a közös céllal teremtette meg, hogy szaporodjanak és sokasodjanak. (1Móz 1,28) Gyermek nemzésére és életközösség kialakítása. A házasság egysége ezt célozza meg. A házasságban a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik a feleségéhez és lesznek egy testté. (1Móz 2,24) A férfi is a nő közötti egység nem korlátozódik a testre. Ahogyan Ádám és Éva történetéből is látjuk, ez az egység vonatkozik a mindent átfogó személyes közösségre. Amikor az ószövetségi történetekben poligámiával találkozunk, akkor a szeretet mindig egy irányba fordul. A mózesi törvények a házassági visszaélésekkel szemben védelmet nyújtottak. Akinek volt két felesége, annak tilos volt a kedvenc asszony elsőszülöttjét a másik asszony elsőszülöttjével szemben előnyben részesíteni. (5Móz 21,15kk.) A házasság akkor is házasság, ha nem születnek gyermekek. A közösség akkor is létrejön. Isten áldása a gyermektelen házasságot is szeretetben fennálló testvéri közösség teheti.

A Szentírásban a házasság közösséget is érintő ügy. Nyilvánosság előtt zajlott, sokkal inkább,

mint manapság. Magát a házasságot is komoly meggondolások után lehetett megkötni, és nem csupán két ember döntése volt, hanem sokkal inkább a közösség, a családok döntése, amely során nagyon sok szempontot figyelembe vettek. Mivel a házasság nem csak két fél szeretetén alapult, ezért a házasság fennmaradása is sokkal megalapozottabb volt.

A házasság az Ószövetségben a szövetség szimbóluma. (Hós 2,16kk.) Olyan szövetség, amelynek megkötéséhez Istent és embereket hívnak tanúul. Ezért veszi annyira komolyan az Ószövetség ezt a bűnt. Amikor Isten azzal vádolja választott népét, hogy elfordult tőle, akkor nagyon gyakran azt mondja, hogy paráználkodik a nép. „*Mert aki alkotott, az a férjed, akinek Seregek URa a neve, és aki megváltott, az Izráel Szentje, akit az egész föld Istenének hívnak.*” (Ézs 54,5)

A Heidelbergi Káté 108. kérdés-felelete a házasságot szentnek nevezi, de nem sákramentum. Szent ügy a házasság. A keresztyén ember élete minden területén meg kell, hogy látszódjon az Isten iránti elkötelezettsége. A Biblia tanítása szerint a testi és a lelki paráznaság összefügg. A lelki paráznaság következménye a testi.

Az Újszövetségben a paráznaság tiltására vonatkozó törvény nem csak magát a tettet tiltja meg, ahogyan ezt Jézus tanította, hanem minden parázna viselkedést, beszédet, gondolatot, vágyat, és mindent, ami erre buzdíthatná az embert. Jézus korában a 7. parancsolat tekintetében változás következett be. Ekkor már csak a nőknél kérték számon a házasságtörést. A paráznaság tényének a megállapításánál az asszony jogi helyzete számított. (Jn 8) Jézus a Hegyi Beszéd törvényt magyarázatában nem csak a már megtörtént tényt érti törvénytiszteletnek, hanem már a lelkületet is, a kívánságot. Pál szerint azért számít súlyos bűnnek, mert az ember vétkezik a tulajdon teste ellen (1Kor 6,18) „*Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke bennetek lakik? Ha valaki az Isten templomát megrontja, azt megrontja Isten, mert az Isten temploma szent, és ez a templom ti vagytok.* (1Kor 3,16–17)

A házasságban Krisztusnak és az egyháznak a kapcsolata ábrázolódik ki. (Ef 5,21–33) A házasság az Isten és ember közötti szövetség tükré. Ezért lényeges a kizárólagosság. Egy férfi és egy nő, egy házasság.

A keresztyén házasság olyan lelki kapcsolat is, amelyben a házaspár közösen él meg a hitüket. A házasságot az isteni szeretet erőterében kell megélni.

A 7. parancsolat betartására már a párvalasztáskor kell gondolni. Isten vezetésével kezdeni és vezetése alatt élni a házasságot. A házasságtörés tiltása kizárja a házassági előtti próbaházasságot. A házasság a Biblia tanítása szerint élethosszig tartó testi és lelki közösség.

1-2. vers: A házasságtörő asszony története közvetlenül kapcsolódik az előzőkhöz. Jézus személyével kapcsolatban bizonytalanság volt az emberek körében. Ki Ő? Jézus előző nap is ellenséges hangulattal találta szembe magát a farizeusok részéről. Nikodémus, aki maga is farizeus volt, és korábban Jézussal találkozott és beszélt vele, Jézus védelmében elmondott mondatára ugrott a többi farizeus. Jézus megosztotta az embereket. Az úgy nevezett nép, akiket tanítani kellett Istenről, hallgatta és követte Jézust. Felismerte Őbenne Istent. Azok pedig, akik elvileg Istenről tanítanak életvitelszerűen, nem ismerték fel Jézusban a Krisztust. Az első két vers bevezeti a házasságtörő asszony történetét. Előre megmutatja, hogy milyen háttérszándék vezet az írástudókat és a farizeusokat.

3-4. vers: Az írástudók és farizeusok egy határozott csoportot alkotnak, ők a törvény szakértői. Egy házasságtörésen ért asszonyt vezetnek Jézus elé. A törvény előírásai szerint halálos ítélet vár rá (3Móz 20,10; 5Móz 22,22), melyet kövezéssel kellett végrehajtani. A történet érdekessége, hogy az a férfi, akin a halálos ítéletet a törvény szerint szintén végre kellett volna hajtani, nincsen sehoh. Jézust Mesternek szólítják. Érződik egyfajta gúny ebből a megszólításból, hiszen ők nem tartják Mesterüknek, sokkal inkább tudatlannak.

5-6. vers: Az írástudók és a farizeusok ismerik Jézus tanítását. Hiszen sejtik, hogy Jézus hogyan viszonyul a bűnösökhöz. Abból az előfeltételezésből indulnak ki, hogy Jézus a megbocsátás oldalán áll, és ezt szembe lehet állítani a Mózesi törvényekkel. Erre az ellentétre számítanak, ezért kérdezik a véleményét. Nem azért, mintha valóban érdekelné őket. Vádolni akarják Jézust az előre kiszámított válasszal. Nem derül ki, hogy Jézus mit ír a földre. Jeremiás próféciája juthatott eszükbe: „*Uram, te vagy Izráel reménysége, megszegyenülnek mind, akik elhagynak téged. A tőled elpártolók nevét a porba írják, mert elhagyták az Urat, a folyóvíz forrását.*” (Jer 17,13)

7-8. vers: Jézus ellenfelei újra konkrét választ kértek. Az indirekt válasz nem elég nekik, és addig nem nyugszanak, amíg azt nem kapják, amit szeretnének. Jézus egy teljesen váratlan választ ad. Ebből a válaszból kiderül a hozzáállása: az asszony bűnös, de maguk az ítélő bírák is azok. Jézus ellenfelei ezen a ponton megállnak. Nem tudják, hogy mit tud róluk Jézus. Jézus egy feltétellel egésszíti ki a törvényt. A farizeusok és a vámszedők nem vitatják ezt a kiegészítést. Hasonlóan bölcs választ ad Jézus, mint amikor a császárnak való adó megfizetéséről kérdezik. (Mk 12,17) Jézus ismét lehajol, ezzel ad időt a bírának, hogy döntsenek. Őt akarták döntéshelyzetbe hozni, de Jézus visszafordította az ellene irányított fegyvert, és Ő kényszeríti ellenfeleit arra, hogy döntsenek.

9. vers: Megrendítő az, hogy nem keményedtek bele a szándékukba az írástudók és a farizeusok. A legidősebből kezdve elhagyják a helyszínt egyesével. Amikor elmennek, nem kell Jézus szemébe nézniük, Jézus lehajol, és ezzel megkönnyíti a távozásukat. Az asszony egyedül marad.

10-11. vers: A történet csúcspontja, amikor az asszony egyedül marad Jézussal. Ő marad az egyedüli lehetséges bíra. De máshogyan ítél, mint a Törvény. Jézus eaz asszonyt a halál útja helyett az élet útjára küldi. Ez az ítélet, amit Jézus hoz: a megbocsátás ítélete. Jézus felszólítja az asszonyt, hogy változzon meg az életvitele. A bűnbocsánatnak van szükségszerű következménye. Ez pedig a megváltozott élet. Az isteni megbocsátásért adott hála a bűnbocsánat elfogadása a bűn elhagyásában ölt testet.

A krisztusi elfogadás, ahogy ez a történet is mutatja, azt jelenti, hogy Jézus mindenkit kivétel nélkül hív és vár az Isten országába, a bűnbocsánat és az új élet országába. Jézus célja nem a büntetés volt, a megtérésre hívás.

VALLÁSPEDAGÓGIAI SZEMPONTOK

(Felhasznált irodalom: Vergote: Valláslélektan, Budapest 2006)

Az Isten közösséget formál témakör részeként foglalkozunk az ítélkezéssel. Az előző leckében az előítéletek voltak hangsúlyosak, itt viszont egymás cselekedeteinek megítélése, annak jogossága a kérdés. Az erkölcsi fejlettségnek ezen a fokon fontos a serdülő számára, hogy megfeleljen azoknak az elvárásoknak, amiket a környezete támaszt felé, mint meghatározott szerepet „játszó” felé: jó gyerek, jó barát, jó tanuló stb. Megfelelési kényszer alatt vannak, elfogadásra, befogadásra törekszenek. A kisközösségek határozzák meg a morált és az ebből fakadó cselekvést: ha megteszed, közénk tartozol, ha nem úgy teszed, kitalálunk. Ezért fontos, hogy ezeken belül értelmezzük a témánkat, az ítélkezést és elfogadást.

Miközben erre törekszik, könnyen kitalál másokat, ezzel is meghatározva magát. Az identitás: ami bennem van, megegyezik a viselkedésemmel, ami vagyok, azt mutatom, úgy élek. Önmagam, ha felvállalom, akkor leszek hiteles mások előtt. A csoporthoz tartozás (kisközösségek, sportban csapatok, divatirányzatok) nagyon fontos számukra, ezért az identitásuk része, hogy vallják a csoport elveit. Ezt nagyon nehéz áttörni, akkor, ha valaki a

kirekesztettséget éli meg. Ezért is fontos a történet, hogy erről is beszéljen, mert a csoporton kívülit könnyen elítélik.

A kő szimbóluma jelezheti az ítélkezést, ami akár sokszor a fiatal „kezeben”, szívében benne van, amitől nem tudja a másikat önmagában nézni, hanem csak megítélve egy-egy tettét.

A házasságtörő nő esetében Jézus nem a bűnösségét kérdőjelezi meg, hanem az őt elítélők büntelenségét. A történet lehetőséget ad arra, hogy a bűn kérdéséről beszéljünk. Itt érdemes megemlíteni, hogy a valláslélektan a bűnt három lélektani és vallási aspektusból határozza meg. Először a tabu vonatkozásában, ami ösztönös szorongást eredményez, az életértékek fenyegetettségéből származik (vér, idegenség, halál, nemiség, élet). Ennek az eredete még vallás előtti jelenség, így jelentősége csekély. Másodszor a bűnnek narcisztikus jellege van, azaz úgy érzi, hogy értéktelen, a társadalomból kizárva a bűnössége miatt. Ideálképhez méri saját hibáit. Abban segíthet a vallás, hogy ezt az ideálképet megújítsa, és ezáltal beilleszkedjen a társadalomba. A bűnnek ez a két formája elfojtás révén lelki betegséggé alakulhat. „A bűn csak akkor válik tudatos, vallási értelemben vett bűnné, ha az egyén a cselekedetét Istennel szemben elkövetett személyes jogtalanságnak ismeri el... A vallási büntudat teljes ellentétben áll a szorongás és az önbüntető emlékezés, a menekülés a lelki magány lélektani büntudatával... A véték akkor lesz vallási szempontból releváns, ha felismerjük és bevalljuk... az emberi érés sajátosságához tartozik, hogy mindenféle vallásos hit összekapcsolódik a bűn megvallásával.” Az igazi vallásos bűnösségtudatban mély bizalom van jelen, „mely védettségben tudja magát az Isten gyermekeihez méltó megbékélésében Istentben.”

A fiatal ebben az időszakban Istenről is a személyes kapcsolatok szimbólumaival gondolkodik. Isten mindenkinél jobban ismer bennünket, még annál is, ahogy magunkat ismerhetjük. Tudja, kik vagyunk és kivé kell lennünk, őrá mindenben bátran számíthatunk. Krisztusban barátunk, mesterünk, útítársunk, megmentőnk lett az Isten. Jellemző fordulat fiatalok imádságában: „Uram, Te tudod, hogy...” Jellegzetes tartalmi elemek a hitvallás és a bűnvallás, mint a bensőséges, személyes kapcsolat kifejeződései. Azaz a témánkra tekintve Krisztus az, aki mellé áll, amikor mások elítélik.

A TÉMÁHOZ KAPCSOLÓDÓ KÖVETELMÉNYEK:

<u>Minimum</u>	<u>Optimum</u>
<ul style="list-style-type: none">• Bátorítással vegyen részt az órán a hittanoktató által kezdeményezett feladatokban, játékokban, közös beszélgetésekben, közös éneklésben, imádkozásban.• Saját korosztályának és egyéni sajátosságainak megfelelő szinten:<ul style="list-style-type: none">○ Ismerje és tudja segítséggel elmondani a házasságtörő asszony történetét.○ Ismerje és segítséggel tudja elmondani a kor ítélkezési szokásait.○ Tudja segítséggel megfogalmazni, hogy mi jellemzi a krisztusi elfogadást.	<ul style="list-style-type: none">• Önként és aktívan vegyen részt az órán a hittanoktató által kezdeményezett feladatokban, játékokban, közös beszélgetésekben, közös éneklésben, imádkozásban.• Saját korosztályának és egyéni sajátosságainak megfelelő szinten:<ul style="list-style-type: none">○ Tudja önállóan elemezni és elmondani a házasságtörő asszony történetét összefüggésben a kor ítélkezési szokásaival.○ Tudja önállóan megfogalmazni, hogy mi jellemzi a krisztusi elfogadást és tudjon következtetéseket levonni a krisztusi elfogadásról.

<ul style="list-style-type: none"> ○ Ismerje és segítséggel tudja értelmezni a lecke Igéjét: János 8,11. 	<ul style="list-style-type: none"> ○ Tudja önállóan értelmezni a lecke Igéjét: János 8,11.
---	---

ÓRAVÁZLAT JAVASLAT

Fő hangsúly: Arra bátorítás, hogy a többség ellenében is tudjon másokra nem ítélettel tekinteni, mivel maga is megtapasztalta a felmentő ítéletet Krisztustól.

Kognitív cél: Arra való rámutatás a házasságtörő nő történetén keresztül, hogy ők sem jogosultak az ítélethozatalra.

Affektív cél: Az elfogadást segítő és gátló érzelmi tényezők feltárása.

Pragmatikus cél: Az előítéletmentes viselkedést segítő tapasztalatok gyarapítása.

Az óra fő részei	Javaslatok	Módszertani javaslatok Taneszköz
Motiváció, ráhangolás, előzetes ismeretek aktiválása	<p>Kövek – asszociáció tárggyal</p> <p>Kövek kiosztása, feladat ismertetése</p> <ul style="list-style-type: none"> – Mindenki kap egy követ, amire egy elítélő szót, kifejezést kell írnia valakire a környezetéből. – Mit kezdünk a kövekkel? Mi mindenre lehet egy követ használni? (megdobni, ütni, bántani, sebesülést okozni, ítéletet végrehajtani) <p>Kapcsolódó feladat: TK 53. o. Gondold végig! Beszéljétek meg! (Ezeket a szavakat is fel lehet írni a kövekre.)</p>	<p>Kövek, filcek</p> <p>TK 15. lecke: Ítélezés és krisztusi elfogadás: a házasságtörő nő 53. o.</p>
A téma kifejtése	<p>Bibliai történet: Jn 8,1–5</p> <ul style="list-style-type: none"> – csak az eleje felolvasása – A mózesi törvények kikeresése (2Móz 20,10; 5Móz 22,22–24) <p>3 csoportban dolgoznak:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Mit tesz, mit mond Jézus? Hogyan folytatódik a történet? 2. Mit várnak a farizeusok Jézustól? Hogyan folytatódik a történet? 3. Mit vár a bűnös asszony Jézustól? Hogyan folytatódik a történet? <p>A három csoport képviselve a saját szempontjait, beszéljék meg, hogy mire jutottak, mi lesz a megoldás.</p> <p>Jn 8,6–11</p> <ul style="list-style-type: none"> – a történet elolvasása végig, a csoportok figyeljék meg saját nézőpontjukat – mi volt más Jézus reakciójában 	<p>Biblia</p> <p>MFEI 33. o. 3. f. MFEI 34. o. 4. f.</p>

	<p>– mi volt más a farizeusok reakciójában ahhoz képest, amit vártunk?</p> <p>A csoportok tudják megfogalmazni, hogy a saját nézőpontjuk szerint mi változott a viselkedésekben, nézőpontokban? Adjanak egy-egy mondatot a szereplők szájába!</p> <p>Kapcsolódó feladatok: Munkafüzet 3. és 4. feladat.</p> <p>Imádság – kreatív módon</p> <p>Mit kezdünk mi a köveinkkel? A kövek másik oldalára felírni valamit, amivel őt lehetne „elítélni”, bántani, csúfolni, piszkálni, és amiben van igazság.</p> <p>(Vigyék haza, és tekintsenek úgy rá, hogy Jézus ezt a követ sem engedi elhajítani sem felé, sem általa valaki más felé. Segít kiejteni a kezéből.)</p> <p>A Mi Atyánk elmondása közben mindenki tegye a követ a táskája mélyére.</p> <p>Aranymondás:</p> <p><i>„Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz.” (Jn 8,11)</i></p>	
--	---	--

TOVÁBBI ÖTLETEK

Film:

<https://www.youtube.com/watch?v=8T7BeEuKPco>

Letölthető képsor:

<http://www.freebibleimages.org/photos/lumo-woman-adultery/>

Imádságra nevelés

<p>Ítélező szavaink</p> <p>1. Imádság tartalmának előkészítése</p> <p>Beszélgetés: Ítélező szavainkról. Feladatutasítás: Mindenki válasszon ki egy követ. Írjátok fel a köre filccel azokat a szavakat, amelyekkel ítéleztek másokról.</p> <p>A hittanoktató elhelyez egy keresztet a terem/asztal közepén.</p> <p>2. Kövek elhelyezése</p>	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>műfaj</td> <td>bűnbánó</td> </tr> <tr> <td>megfogalmazás</td> <td>hittanosok és hittanoktató</td> </tr> <tr> <td>imádkozás</td> <td>hittanosok magukban és hittanoktató hangosan</td> </tr> <tr> <td>csoport felosztása</td> <td>nincs</td> </tr> <tr> <td>kapcsolódás</td> <td> <ul style="list-style-type: none"> Aranymondás: „Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” Jn 8,11 TK 54. o. illusztráció </td> </tr> <tr> <td>hely</td> <td>óra vége</td> </tr> </table>	műfaj	bűnbánó	megfogalmazás	hittanosok és hittanoktató	imádkozás	hittanosok magukban és hittanoktató hangosan	csoport felosztása	nincs	kapcsolódás	<ul style="list-style-type: none"> Aranymondás: „Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” Jn 8,11 TK 54. o. illusztráció 	hely	óra vége
műfaj	bűnbánó												
megfogalmazás	hittanosok és hittanoktató												
imádkozás	hittanosok magukban és hittanoktató hangosan												
csoport felosztása	nincs												
kapcsolódás	<ul style="list-style-type: none"> Aranymondás: „Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” Jn 8,11 TK 54. o. illusztráció 												
hely	óra vége												

<p>Feladatutasítás: A köveket helyezzük el a kereszt körül. Miközben leteszitek a követ, imádkozzatok magatokban Istenhez azért, hogy az előítéleteinktől szabadítson meg.</p> <p>3. Közös imádság A hittanoktató imádkozik a csoport nevében az előítéletek kapcsán.</p> <p>4. Megbocsátó Ige felolvasása Hittanoktató felolvassa az aranymondást. „Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” Jn 8,11</p>	fejlesztési terület	
	hittanosok	<ul style="list-style-type: none"> • beszélgetnek • önvizsgálatot tartanak • kövekre írnak • köveket elhelyezik • magukban imádkoznak
	hittanoktató	<ul style="list-style-type: none"> • keresztet helyez el • imádkozik • bűnbocsátó Igét mond
	eszközök	<ul style="list-style-type: none"> • 1 kő/fő • filc • kereszt

Drámapedagógiai ötlet: ÉPÍTSÜNK FEL EMBEREKET!

Építsünk fel emereket egyetlen megadott tulajdonságból kiindulva! Adjuk meg ezt a tulajdonságot, majd tegyünk fel kérdéseket. Használjuk a „szerep a falon” technikát: a táblára rajzoljunk fel egy körvonalalakat (vagy pálcikaembert), írjuk fölé a kiinduló tulajdonságot, majd a kérdésekre adott válaszok lényegét írjuk a körvonalba vagy a körvonal köré, hogy mindenki lássa. Ilyen kiinduló tulajdonságot lehetnek: profi katona / jógaoktató / hentes / hajléktalan / eminens tanuló / tolvaj / szépségkirálynő / helyi menő gyerek / túl szigorú tanár / stb. Építünk fel 2-4 karaktert, majd az utolsó személy tulajdonsága legyen az, hogy „házasságtörő nő” (megcsalta a férjét)

A kérdések ilyenek lehetnek: Milyen a haja? Mi a kedvenc étele? Milyen ruhát visel egy átlagos napon? Van-e hobbija? Mitől szokott félni? Hány barátja van? Mire a legbüszkébb? Hol lakik? Mit csinált múlt vasárnap? Milyen zenét szeret hallgatni? Mi a legnagyobb álma, terve? Hisz-e Istenben? Stb. Fontos, hogy nagyjából ugyanazokat a kérdéseket tegyük fel mindegyik személyhez, hogy lássuk, hogyan alakítja a kiinduló információ az elképzeléseket. A Hittanoktató ne akarja a saját elképzelése szerint alakítani a szerepet, hanem hagyja, hogy a csoport alakítsa ki! Amikor jön egy elképzelés, kérdezze meg, hogy ezt miből/miért gondolják? (Pl. profi katona – igen, szokott imádkozni – miért? – a csatában, hogy ne találják el...)

A gyakorlat (vagy a bibliai történet) után beszéljünk arról, hogy mennyire lehet egy dologból megítélni egy egész embert. Egy profi katona pl. lehet egy vérszomjas pszichopata, aki azért állt katonának, hogy gyilkolhasson, de lehet egy sokgenerációs katonacsalád tagja, akinek már a dédapja is katona volt és a családi hagyományt folytatja. Jézus hány tulajdonságát nézhette a házasságtörő asszonynak? Azok, aki végül nem dobtak rá követ, hány saját tulajdonságukat mérlegelték? (Lehet, hogy ők nem voltak házasságtörők, de volt-e más bűnük?)

Élménypedagógiai játék: HÉLIUMBOT

Szükséges eszközök: egy bot (műanyag cső)

Időigény: 20 perc

Típus: együttműködés, kommunikáció

Teológiai kapcsolódás: Jézus egymás elfogadására tanít minket.

Szabályok:

– Mindenkinek a két mutatóujja mindig érjen a bothoz.

– A feladat akkor van kész, ha a botot a csapat a földre lerakta.

A játék során számítani lehet arra, hogy mivel nehéz végrehajtani, a csoport tagjai egymást hibáztatni fogják, vagy csalni kezdenek, frusztráltak lesznek.

Instrukciók:

Álljatok egy vonalban szembe egymással. Mutatóujjatokat nyújtsátok ki. Ráhelyezetek egy botot. Az a feladat, hogy tegyétek le úgy a földre, hogy mindig mindenkinek mindkét mutatóujja hozzáér a bothoz. Ha valaki nem ér hozzá, akkor újra kell kezdeni a próbálkozást.

Variáció:

Amennyiben a csapat egyszerűen végre tudja hajtani a feladatot, akkor kihívást kell teremteni. Kérdezzük meg, hogy ki az, aki bevállal nehezítést?

Kössük be egy-két embernek a szemét, akasszunk egy táskát néhány könyvvel az egy-két játékos kezére. Ezek a nehezítések szimbolizálják azokat a hátrányokkal élnek. Érdemes azoknak adni a nehezítést, akiken látjuk, hogy gondot okoz nekik mások elfogadása. Ebben a helyzetben ugyanis az ő helyükbe kell magukat beleképzelni.

Megbeszélés:

- I. Tények: Mindenki végre tudta-e hajtani a feladatot azonnal maradéktalanul? Ki nem hibázott? Miben hibázott? Hogyan működött a kommunikáció? Figyeltetek-e egymásra?
- II. Érzések: Milyen érzéseket tapasztaltál a játék közben? Zavart az, hogy a többiekhez képest te jobban/rosszabbul tudtál teljesíteni? Milyen érzés volt, amikor valaki téged hibáztatott? Milyen érzés volt hibázni? Milyen érzés volt a többiek reakciója a hibára? Milyen érzés volt nehezítéssel végrehajtani? Könnyen megbocsátottad-e, amikor valaki hibázott, és miatta nem sikerült a feladatot végrehajtani?
- III. Tapasztalat: Hogyan lehetett volna a feladatot jobban végrehajtani? Mit tanultál a játék során egymás elfogadásáról?